

“మధురమైన పోల్లలూ - శ్రోత్రమతంపై నడుస్తూ అందరికీ సుఖమునీవ్వండో, ఆసురో మతంపై దుఃఖాననో ఇన్తూ
వచచారు, ఇష్టమడు సుఖం ఇష్టవండో, సుఖం తోసుకోండో”

పర్వరాత్రుః:- బుద్ధివంతులైన పోల్లలలు ఏ రహస్యయాననో అర్థం చేసుకున్న కారణంగా
ఉన్నత పదవనో పొందే పురుషార్థం చేస్తారు?

జవాబు:- ఇదో సుఖ-దుఃఖాలు, గౌలుమ-ఓటముల ఆట అనో వారు అర్థం చేసుకుంటారు. ఇష్టమడు
అర్థకల్పము సుఖమ ఆట నడవనున్నదో. అక్కడ ఏ రకమైన దుఃఖము ఉండదు.
ఇష్టమడు కౌతూత రాజధానో రానున్నదో, దానో కోసం తండ్రో తమ పరంధామాననో
వదలీ, పోల్లలైన మనలనో చదవించేందుకు వచచారు, ఇష్టమడు పురుషార్థం
చేసో ఉన్నత పదవనో పొందాలనో.

గీతము:- ప్రపంచం మారినా మేము మరము..... (బదల జాయో దునీయా నా బదలీంగో
హమో.....)

ఓంశాంతో. మధురాత్రో మధురమైన పోల్లలలు అర్థాననో తెలుసుకున్నారు. ఇక్కడ
ప్రమాణమేమీ చేయవలసిన అవసరం లేదు. ఇక్కడ ఆత్మకు వేవేకం ఉండాలి. ఆత్మ
తమోపరధానమైన కారణంగా మార్తగా తలవోహోనంగా అయిపోయింది. మేము ఎంత
తలవోహోనులుగా ఉండేవారము, ఇష్టమడు ఎంత వేవేకవంతులుగా అయిపోము - అనో పోల్లలకు
తెలుసు. వేరే సత్సంగాలలో ఈ వేషయాలు ఉండవు. వారు శాస్త్రాలు, రామాయణం
మొదలైనవో చదువతారు. ఒక చావోతో వంటారు, మరొక చావో నుండో వాళ్ళోపాతుంది. ఏ
పర్వరాత్రో ఉండదు. యజ్ఞ-తపాలు, దాన-పణయాలు మొదలైనవో చాలా చేస్తారు,
ఎదురుదొబ్బలు తంటూ ఉంటారు. కానీ, ఏ పర్వరాత్రో ఉండదు. ఈ ప్రపంచంలో ఎవరోకీ సుఖం
లేదు. ఇష్టమడు తండ్రో మార్తగా వేవేకాననో ఇన్తారు. అందరికీ సుఖ-శాంతులను ఇచ్చేవారు
ఒక్క తండ్రో మాత్రమే. మనుష్యులు మార్తగా ఘోర అంధకారంలో ఉన్నారు. భక్తీ
మార్గం వారు కూడా - హో దుఃఖహారత, సుఖకరత, సద్గతీదాత అనో స్మృతీ చేస్తూ
ఉంటారు. ప్రపంచంలో ఏమీ జరుగుతుందో చూడండి. అందరికీ దుఃఖం కలుగుతూనే ఉంటుంది.
మనుష్యమాత్రులవర్తతే ఉన్నారో, వారోకీ తండ్రో ఎవరు, తండ్రో నుండో ఏ వారసత్వం
లభిస్తోంది అనేదో తెలియదు. అనంతమైన తండ్రో గురించీ అసలు తెలియదు. శాంతో కోసం
ఎదురుదొబ్బలు తంటూ ఉంటారు. ఇష్టమడు, మనసుకు శాంతో కావాలనో ఎవరు అన్నారు? ఆత్మ
అంటుంది, ఇదో కూడా మనుష్యులకు తెలియదు. దోహాభీమానం ఉందో కదా. సాధుమలు,
సత్పురుషులు మొదలైనవారంతా దుఃఖమయంగా ఉన్నారు, అందరూ శాంతనో కోరుకుంటారు.
అనారోగ్యం సాధుమలు, సత్పురుషులకు కూడా వస్తోంది. ఏకసోడంట్లు జరుగుతాయో.
ప్రపంచంలో దుఃఖం తప్ప ఇంకోమీ లేదు. ఇష్టమడు మేరు బుద్ధివంతులుగా అయిపోయారు.
డోరామాలో కౌతూత ప్రపంచము మరీయు హత ప్రపంచము, సుఖము మరీయు దుఃఖము యొక్క
ఆట తయారై ఉంది. తండ్రో మీ బుద్ధి తాళాననో తెలిచారు, మిగిలిన
మనుష్యమాత్రులందరి బుద్ధికో గోడ్రోజ్ తాళం వేయబడి ఉంది, మార్తగా
తమోపరధాన బుద్ధి ఉంది. పోల్లలైన మికు నంబరువారు పురుషార్థం అనుసారంగా తెలుసు.
అనంతమైన తండ్రో లభించారు, వారు మనకు ఈ ఆట ఎలా తయారై ఉంది అనో స్పష్టో యొక్క
ఆదీమధ్యంతాల రహస్యయాననో వేవేకాననో. సుఖమున్నవమడు, దుఃఖము అన్న పేరు
ఉండదు. మనం తండ్రో నుండో సుఖము, శాంతో, సంపదల వారసత్వాననో తోసుకుంటున్నామనో
పోల్లలైన మి బుద్ధిలో ఉంది. సత్యయ్యుగం నుండో మొదలుకొనో త్రోతాయుగ అంతిమం
వరకు ఏ దుఃఖము ఉండదు. ఇష్టమడు మిరు ప్రకాశంలో ఉన్నారు. మి రాజధానీలో ఒకరోకంటే
ఒకరు ఉన్నత పదవనో పొందాలనో మిరు పురుషార్థం చేస్తూన్నారు. ఇదో అనంతమైన స్కూలు.

అనంతమైన తండ్రో చదవోస్తారు. వారు అపారమైన మహిమ ఉన్నటువంటి మన అత్యో ప్పర్యమైన తండ్రో అనో మికు తాలుసు. ఆ ఉన్నతనోనతమైన తండ్రో శ్రోమతానో ఇస్తునోనారు. మిగిలిన మనుష్యమాత్రులందరూ ఆసురో మతంపై పరస్పరంలొ ఒకరికొకరు దుఃఖమే ఇచ్చుకుంటారు. మిరు శ్రోమతమనుసారంగా అందరికో సుఖానో ఇవ్వాలి. ఈ డ్రామాలో మనం హత్యరథారులమనో ఎవరికో తలొయదు. ఈ డ్రామాలో భారతవాసులకే ఆల్ రౌండ్ హత్యర ఉందనో పోలలలైన మిరోపమడు అర్థం చేసుకుంటారు. ఇంతకుముందైతే మికు ఏమీ తలొసేదో కాదు. ఇప్పుడైతే మూలవతనము నుండి మొదలుకొనో సూక్ష్మమవతనము, స్థూలవతనము, అన్వంటనో మిరు తాలుసుకునోనారు. మికు సత్యమైన జ్ఞానముందో. పరమపిత పరమాత్మమ వీరో ద్రావారా మనలనో చదవోస్తూనోనారు. బాబా మనకు మూడు లోకాల జ్ఞానమంతటనో ఇస్తునోనారు. ఇదో ముఖ్య అడవో. ఇప్పుడు మిము ముఖ్య నుండి ముష్పాలుగా అనగా మనుష్యుల నుండి దోషతలుగా అమతామనో పోలలకు తాలుసు. ఇక్కడైతే చీన-పాదోద అందరూ దుఃఖానో ఇస్తుారు. గర్భంలొ పోలలలు తలొకో దుఃఖానో ఇస్తుారు. ఇదో చాలా ఘో-ఘో హత్య పరపంచము. ఈ సృష్టి చక్కరం గురించో ఎవరికో తలొయదు. మనమొక్కడ నుండి వచ్చాము, ఎన్వో జన్మలు తీసుకునోనాము, తర్వాత ఎక్కడకు వాళ్ళాలి?..... ఏమీ తలొయదు. అనంతమైన తండ్రో అనగా సీతలందరికో ఒకే రాముడు, ఆ నోరాకారుడు. మిరందరూ సీతలు. తండ్రో వరుడు. మిరంతా ఆ ఒక్క ప్పర్యమనోకో ప్పర్యమనులు, భక్తురాళ్ళు. సీతలు ఎవరైతే ఉన్నారో, అందరూ రావణునో జైలులొ చొక్కకుకొనో శోకపాటొకొక్కో వచ్చారు. మొత్తం పరపంచంలొనో మనుష్యమాత్రులందరూ ఒక్క భగవంతుడినో స్మృతి చేస్తారు. భక్తుల రక్షకుడు అనో భగవంతుడినో అంటారు. మిరంతా ఇప్పుడు బ్రహ్మా ముఖవంశావళి బ్రహ్మామణులు. మాకు శోవబాబా చదవోస్తూనోనారనో బ్రహ్మామణులకు తాలుసు. బాబా నుండి తప్పకుండా వారసత్వం లభిస్తోంది. శోవబాబా స్వర్గ రచయిత. స్వర్గము అనండి లోదా దైవో రాజధానో అనో అనండి - ఇదో స్వర్గ రాజధానో కదా. లక్ష్యమనోనారాయణులు స్వర్గంనోకో యజమానులు. ఇదో కూడా ఇప్పుడు మిరు అర్థం చేసుకుంటారు. ఇక్కడ సత్యయుగమునప్పడు లక్ష్యమనోనారాయణుల రాజ్యముందో. ఇప్పుడోదో కలియుగము. మనుష్యులకు హంపం ఘోర అంధకారంలొ ఉన్న కారణంగా, ఇప్పుడోదో కలియుగ అంతమము అనో, వనాశనం ఎదురుగా నొలబడి ఉందనో అసలేమీ తలొయదు. సీతలైన మి అందరి సద్గతీదాత రాముడొక్కరే. సీతలందరూ దుర్గతీలొ ఉన్నారూ కానో మిము దుర్గతీలొ ఉన్నామనో ఎవరూ అర్థం చేసుకోరు. తమ షామకారుతనం యొక్క నషా ఉంటుందో. మాకు ఇన్నో ఇళ్ళు ఉన్నాయనో, ఇంత ధనముందనో, ఇన్నో మహళ్ళు ఉన్నాయనో అనుకుంటారు, కానో ఈ దుఃఖమ పరపంచం ఇప్పుడు పరవర్తన అవ్వనునదనో, మృత్యుమ ఎదురుగా నొలబడి ఉందనో, అంతా మట్టిలొ కలిసోపొనునదో అనో ఎవరికో తలొయదు. ఈ హత్య పరపంచంలొ ఏదైతే చూస్తునోనారో, అదో వనాశనమైపోతుందో. వనాశనం క్షంపం మారతొ ఏర్పాటులు జరుగుతునోనాయో. ఇదో అదో మహాభారత యుద్ధము. వారో గీతా భగవంతుడు. కానో, తండ్రో జీవిత చరిత్రలొ కొడుకు పేరును వేస్తోశారు. ఇప్పుడు శోవబాబా మికు రాజయోగొనో నోర్పొస్తునోనారు. భగవంతునో పేరును మాయం చేయడమే అత్యో ప్పర్యమైన పారపాలు.

మనలనో మనుష్యమాత్రులు కానో, సాధు-సత్మరుషులు కానో చదవోచడం లోదు, శోవబాబా మనలనో చదవోస్తూనోనారనో పోలలలైన మికు తాలుసు. వారు తండ్రో కూడా, లీచరు కూడా, సద్గురుమ కూడా. అంతా వారో. ఇదైతే మర్చిపోకూడదు కదా. నాకు అందరూ పోలలలొ, కానో అందరినో అయితే చదవోచను అనో తండ్రో అంటారు. నేను భారతవాసులకు మళ్ళీ రాజయోగొనో నోర్పొచేందుకు వచ్చాను, భారతవాసులు స్వర్గవాసులుగా ఉండోవారు, వజ్ర సమానంగా ఉండోవారు, ఇప్పుడు గవ్వ సమానంగా అయ్యోయారనో తండ్రో అంటారు. ఇంట్లొ ఎంత అశాంతో ఉందో. బాబా, మాకు క్షంపం వస్తోంది, పోలలను క్షంపం వలనో వస్తోంది అంటారు. మిము 5 వీకారాలను శోవబాబాకు దానమొచ్చాము, మళ్ళీ మిము ఇలా

ఎందుకు చేస్తారు? అనునాము, భయమే చేస్తుంది అని అంటారు. తండ్రో అర్థం చేయిస్తారు - ఈ సమయంలో అందరికీ 5 వాక్యాల గ్రహణం పట్టే ఉంది, దేహాభిమానమనే భూతం రావడంతో మిగిలిన భూతాలను వచచేస్తారు. దేహాభిమానులుగా అవ్వడం అని ఇష్టమే ఉంది తండ్రో చేస్తున్నారు. ఇష్టమే మికు వాక్యం లభించింది. సత్యయుగంలో కూడా మనం ఆత్మాభిమానులుగా ఉండేవారము. ఆత్మ యొక్క ఈ శరీరము ఇష్టమే పాతదాగా అయింది, ఆయుష్షు మూర్తయింది కామన ఈ శరీరాన్ని వదిలి ఇష్టమే కొత్తదా తీసుకోవాలి అని భావిస్తారు. (సర్పం యొక్క ఉదాహరణ) సర్పానికి ఒక కుబుసం పాతదైతే, మళ్ళీ మరొక కొత్తదా తీసుకుంటుంది. ఇదే సత్యయుగానికి సంబంధించిన ఉదాహరణ. అక్కడ మిరు శరీరాన్ని ఎలా వదిలుతారంటే, దుఃఖించే వాషయమేమీ ఉండదు. ఇక్కడ ఎంత దుఃఖం ఉంటుంది. ఏడవడం, పాడబొబ్బలు పాటటడం చేస్తారు. ఇదే పాత శరీరమనే ఇష్టమే పోలలలైన మికు తాలును. ఇక్కడ కొత్త శరీరమేమీ లభించదు. ఇదే అంతిమ పాత చేష్ట. ఇష్టమే మిరు దీక్షతో వాషిగోపయారు. అక్కడైతే సంతోషంగా ఒక శరీరాన్ని వదిలి మరొకటి తీసుకుంటారు. ఈ వాషయాలను కూడా మిరు అర్థం చేసుకుంటారు. ఇక్కడకు ఎంతమంది కొత్తవారు వస్తారు, కానీ ఏమీ అర్థం చేసుకోరు. రౌండు-నాలుగు రోజులు ఇక్కడ అర్థం చేసుకొని వాళ్ళారు, తర్వాత మరచిపోతారు. మంచి రీతిలో వాషి, సంతోషం కలిగినట్లయితే పరజలలోకి వస్తారు. పరజలు కూడా చాలా మంది తయారవ్వాలి కదా. ఇదే ఈశ్వరుని గడవ మరయు ఇల్లు, మిరు ఈశ్వరుని ఇంటలో కూర్చోని ఉన్నారు. పరమపతి వారి పరంధామాన్ని వదిలి ఇక్కడ సాధారణ తనుమలోకి వచ్చి కూర్చున్నారు. అక్కడైతే తండ్రో వదిల ఆత్మలుంటాయి. ఇక్కడ సంగమంలో, పతితులను పావనంగా చేసేందుకు బాబా స్వయంగా వచ్చారు. వారని నారాకార శామడనే అంటారు. ఆత్మలు నారాకార బాబాను - ఓ గాడ్ ఫాదర్ అని పిలుస్తారు. మనుష్యులు అర్థాన్ని తాలుసుకోకుండా - ఓ గాడ్ ఫాదర్ అని అంటారు. ఈ లక్ష్యమే నారాయణులను కూడా యారోపియన్లు భగవత-భగవానులని అంటారు. వారని ఈ వాషిగా ఎవరు తయారుచేసారు? మిరు సర్వ గుణ సంపన్నులు, 16 కళా సంమార్ణులని ఈ దేవతలను అంటారు, తర్వాత స్వయాన్ని ఏమని అనుకుంటారు? వారు కూడా మనుష్యులనే, భారత్ లోనే రాజ్యం చేసి వాళ్ళారని తలాయదు. వారి ముందుకు వాళ్ళి మహిమను పాడుతారు. స్వయాన్ని నీచులము, పాపలము అని అనుకుంటూ ఉంటారు. కృష్ణుని మందిరాలకు కూడా వాళ్ళి మహిమ చేస్తారు. శామడిని ఇలా మహిమ చేయరు. వారి మహిమ వారు. చాలా వరకు శామని వదిలకు వాళ్ళి నష్టమే జొలొను సంపండి అని అంటారు. మరొవైపు వారు భంగు తాగేవారని, ఉమ్మతత మవమలను తీనేవారని అంటారు. అరే, అక్కడ భంగు, ఉమ్మతత మవమలు ఎక్కడ నుండి వచ్చాయి? ఏమీ తలాయి లేదు. పతి కావాలి, ఇదే కావాలి..... అని అడుగుతూ ఉంటారు. దేహావళి నాడు కూడా లక్ష్యమని ఆహ్వానిస్తారు. కానీ, లక్ష్యమే ఎవరు అనేది ఎవరకి తలాయదు. 8-10 భుజాలు ఎక్కడైనా ఉంటాయా? ఈ చతుర్భుజ రూపాన్ని చూపిస్తారు ఎందుకంటే అదే పరవృత్తి మార్గము. వారికి వాషణుమ అన్న పేరును పాటటారు. లక్ష్యమే నారాయణులు సత్యయుగంలో ఉంటారు. వాషణుమ యొక్క రౌండు రూపాలైన లక్ష్యమే నారాయణుల దేవారా పాలన జరుగుతుందని మనుష్యులకు తలాయదు. చతుర్లలో లక్ష్యమికి 4 భుజాలను చూపిస్తారు. 4 భుజాలున్నవారికి పోలలు కలిగితే, వారికి కూడా 4 భుజాలు ఉండాలి. ఏమీ అర్థం చేసుకోరు. బాబా ఎవ్వటివరకైతే రాలేదే, అప్పటివరకు మాకు కూడా ఏమీ తలాయదు - అని ఇష్టమే మిరు అర్థం చేసుకుంటారు. ఇష్టమే మతం వాషణం యొక్క ఆదామధ్యంతాలను తాలుసుకున్నారు. తండ్రో వచ్చి పతిత పరపంచాన్ని పావనంగా తయారుచేస్తారు. వాషి పతిత పావనం రండి, అని పిలుస్తారు కూడా. ఇష్టమే పరమాత్మం ఎలా వస్తారు? వచ్చి పతితులను పావనంగా ఎలా చేస్తారు? తండ్రో అంటారు - 5 వేల సంవత్సరాల కోరితం నేను దైవీ స్వరాజ్యాన్ని తయారుచేసాను, తర్వాత మిరు 84 జన్మలను ఎలా తీసుకున్నారు అనే వాషకము ఇంతకుముందు మి బుద్ధిలో అసలు ఉండేది కాదు. ఈ బ్రహ్మాకు కూడా తలాయదు. రూపా-కృష్ణులు, లక్ష్యమే నారాయణుల మాజలు చేస్తూ ఉండేవారు కానీ,

రాధా-కృష్ణులు సోపానంవరం తరవాత లక్ష్మణునినారాయణులుగా అయ్యారని కూడా తలాయించు, అందుకే పోరాటసాసన రాధ, పోరాటసా కృష్ణణ (రాకుమారి రాధ, రాకుమారుడు కృష్ణణుడు) అని అనడం జరుగుతుంది. సోపానంవరం తరవాత మహారాజు-మహారాణిగా అమతారు. ఇలా ఎవరైతే సోపానంగా తయారవుతున్నారో, వారికి కూడా ఇంతకుముందు తలాయించు. కౌండరీకి సాక్షాత్కారాలు కూడా కలుగుతాయి కానీ ఏమీ అర్థం చేసుకోరు. అయినప్పటికీ, అల్పకాలికముగా భక్తుల భావనలను మార్చే చేసేందుకు నేను సాక్షాత్కారాలను చేయసోతాను. ఇక్కడ ధ్యానము-సాక్షాత్కారాల వషయమే లేదు. సాక్షాత్కారాలలో మాయ పోరవేళించినట్లయితే, మీరు పద భోరషటులుగా అమతారని తండ్రో అర్థం చేయసోతారు. మాకు శోవబాబా సాక్షాత్కారం జరగాలని చాలామంది అంటారు. అరే, మీకు అర్థం చేయించడం జరుగుతుంది - మీణుగురు మరుగు ఎంత చేసినగా ఉంటుంది, దానిని కళకళతో చూడవచ్చు. ఆత్మ అయితే దాని కననా చేసిన బిందువు. ఆత్మ ఎలా ఉంటుంది, పరమాత్మమునో రూపం కూడా అలాగే ఉంటుంది. సాక్షాత్కారం జరిగినా సరే, ఆ చేసిన బిందువు యొక్క సాక్షాత్కారమే జరుగుతుంది. ఇదీ భృకుటి మధ్యలో ఉండే చేసిన బిందువు. ఆత్మ సాక్షాత్కారం జరిగినా సరే, ఏమీ అర్థం చేసుకోలేరు.

ఇప్పుడు మనం శోవబాబా సంతానమని పోల్లలైన మీకు తలుసు. బోరహామాకుమార-కుమారీలందరూ శోవబాబా నుండి వారసత్వంనో తీసుకుంటున్నారని. ఇదే మన లక్ష్మణము-ఉద్దేశ్యము. మీరు వద్దయారోధులు కదా. తండ్రో నుండి సహజ రాజయోగంనో నేర్చుకునేందుకు వచ్చామని మీరు అంటారు. ఇదీ మీ లక్ష్మణము-ఉద్దేశ్యము. పోల్లలు ఇదీ మరచిపోకూడదు. భక్తుల మార్గంలోనో భక్తులు దేవతల చేతరాలను తమతో పాటు పోటుకుంటారు. అలా మీరు ఈ తోరమార్తే చేతరాలనో హక్టో లో పోటుకుంటారు. ఈ శోవబాబా ద్వారా మనం ఈ లక్ష్మణునినారాయణుల వలె అమతున్నాము. అచ్చా.

మధురాతో మధురమైన ఆత్మక పోల్లలకు మాత-పిత, బాప్ దాదాల పోరయసోమృతులు మరయు గుడో మార్గం. ఆత్మక పోల్లలకు ఆత్మక తండ్రో నమసోతే.

ధారణ కారకు ముఖ్య సారము:-

1. శోవబాబాకు వీకారాల దానమును ఇచ్చే, మళ్ళీ ఎప్పుడూ తోరగో తీసుకోకూడదు. దేహాభిమానమనే భూతం నుండి రక్షించుకోవాలి. ఈ భూతం ద్వారా అనోనో భూతాలు వచ్చేసోతాయో, కామన ఆత్మమాభిమానులుగా అయ్యే అభయం చేయాలి.
 2. ధ్యానము, సాక్షాత్కారాల ఆశను పోటుకుంటూకూడదు. లక్ష్మణము-ఉద్దేశ్యమునో ఎదురుగా పోటుకుని మరుషారోధం చేయాలి. శోరీమతంపై అందరికీ సుఖానోనో ఇవ్వాలి.
- వరదానము:- సోపానం యొక్క సోమృత్యోలో ఉంటూ, తమ పోరతే కరమను నోయమంగా తయారు చేసే అధారోటో సోవరూప భవ
- ఎలాగైతే సాకారంలో (బోరహామాబాబా) సోపానం యొక్క సోమృత్యోలో ఉండడంతో, వారు ఏ కరమనైతే చేసారో, అదే బోరహామాభిమాన పోవారానోనో నోయమంగా అయ్యేంది. సోపానం యొక్క నషాలో ఉన్న కారణంగా, సాకారునో ద్వారా ఏదైనా పోయతోరకే కరమ జరిగినా కానీ, దానిని సో చేసోతాను అని బాబా అధారోటోతో చేపగలగోవారు. సోప-సోవరూప సోమృత్యోలో ఉన్నట్లయితే, ఏ కరమ కూడా అసలు పోయతోరకంగా జరుగజాలదు అనోనో నషా ఉంటుంది. అలా పోల్లలైన మీరు కూడా సోప-సోధోత్యోలో సోధోతులై ఉన్నట్లయితే, ఏ సంకల్పం నడిచినా, ఏ మాట మాటలాడినా లోదా ఏ కరమ చేసినా, అదే నోయమంగా తయారవుతుంది.

సలోగన్:- పవిత్రతా సతంభానో దృఢంగా చనుకునటలయితే, ఆ సతంభం లైట్ హౌస్ గా పని చేస్తూ ఉంటుంది.